

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 111/Fascicle 2

Presidència
del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada els dies 26, 27 i 28 de setembre del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Fascicle 1

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la segona sessió sobre l'orientació política general del Govern. El primer torn d'intervenció és per al Grup Parlamentari Mixt i té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. President, senyores i senyors diputats, jo vull que les meves primeres paraules abans de començar la meua intervenció siguin de record al nostre company Francesc Quetglas.

Avui és el darrer debat de política general d'aquesta legislatura, i per a mi, com a diputat d'un partit nacionalista, que no som el portaveu, és un gran honor poder compartir aquest debat amb persones com en Jaume Matas, en Miquel Rosselló, en Pere Sampol, en Francina Armengol o en Joan Huguet. Aquesta és la darrera oportunitat que tenim per fer un balanç, un balanç d'allò que ha fet i d'allò que ha deixat de fer el Govern de les Illes Balears; però també és una oportunitat d'analitzar quina és la situació del nostre país i de fer propostes de futur. Els ciutadans jutjaran molt aviat, d'aquí a vuit mesos, però als grups polítics ens toca avui avaluar, ens toca avaluar el grau de compliment dels programes electorals, dels pactes, dels compromisos, però també les voluntats, les decisions, els oblidats i, fins i tot, els gestos.

Unió Mallorca és un partit que sempre s'ha caracteritzat per l'equilibri, pel seny i per la moderació, i per a Unió Mallorca aquesta no és una mala legislatura. El pacte de governabilitat que vàrem signar a començament d'aquesta legislatura Unió Mallorca i el Partit Popular pensam que ha donat bons resultats: hem protegit els nostres espais naturals amb acord amb els propietaris; hem creat figures innovadores de protecció del medi ambient, com la protecció del medi nocturn, que va ser una iniciativa del Consell de Mallorca, i hem assolit també la protecció de la contaminació acústica; hem avançat en la regulació dels arxius del patrimoni documental en el sistema de biblioteques. I encara queden iniciatives per omplir espais buits en el nostre marc normatiu, com és el cas de la nova proposició de llei que ha presentat el Consell de Mallorca relativa a la protecció del paisatge.

Com vostè afirmava en el seu discurs s'han pogut regular les estades turístiques a habitatges, els famosos habitatges turístics de vacances, donant no només seguretat jurídica als propietaris i als empresaris, sinó sobretot donant garanties de qualitat als usuaris, als clients. Aquesta també era una iniciativa que duia Unió Mallorca en el seu programa electoral.

S'han establert mesures econòmiques que assegurin el futur de pràctiques esportives tan nostres com és el trot.

Hem apostat, com ja vàrem fer fa cinc anys, perquè Palma tenguí una llei de capitalitat que doni les inversions que es mereixen als ciutadans que viuen en aquesta capital.

Així mateix vull destacar com a balanç positiu d'aquesta legislatura l'acord d'aquesta cambra per aprovar una reforma de l'Estatut d'Autonomia, un acord amb els tres partits de

govern, no ho oblidí, Sr. Matas: amb el Partit Socialista, amb el Partit Popular i amb Unió Mallorca, i amb aportacions molt importants dels grups que finalment no hi varen votar a favor però que varen fer molta feina durant tota la tramitació. Un acord que no només és un acord de partits polítics sinó que és un acord entre illes, entre institucions i, sobretot, un acord entre els ciutadans. Esperam que es converteixi també en un acord entre els representants de la sobirania de les Illes Balears, aquest parlament, i els representants de la sobirania de l'Estat espanyol, el Congrés de Diputats. Des d'Unió Mallorca vàrem demanar al Congrés de Diputats que tothom es comprometés a respectar la proposta d'Estatut que havia sortit d'aquest parlament, una proposta molt bona i que millora en molt el nostre autogovern; una proposta que si bé és cert podria haver estat més ambiciosa, però una proposta que és en termes generals molt positiva per als ciutadans d'aquestes illes. Vostès, PP i PSOE, han d'exigir a les seves seues centrals que es respecti la nostra voluntat, la voluntat del Parlament de les Illes. No és necessari que acotin el cap, no és necessari que demanin perdó, no és necessari que es justifiquin; tenen el suport del Parlament de les Illes Balears.

Però no podem dir que aquesta hagi estat una legislatura plenament satisfactòria per als interessos de les Illes Balears. Han quedat qüestions molt importants per resoldre i compromisos sense complir. Jo diria que ha estat una legislatura de llums i ombres. No ha estat ni la catàstrofe denunciada per alguns sectors, ni el conjunt de perfeccions que alguns aduladors han volgut fer-nos creure. Vull repassar amb tots vostès algunes de les matèries que al nostre entendre han estat les més rellevants aquesta legislatura.

Un dels capítols més polèmics d'aquesta legislatura ha estat el de les infraestructures. En tot cas hem de reconèixer que vostès han actuat amb la legitimitat que els donen els resultats electorals, i des d'Unió Mallorca així ho hem reconegut. Es tracta d'una qüestió d'opcions. Per exemple, Unió Mallorca aposta decididament pels desdoblaments i així ho hem demostrat fent la carretera de Manacor. Unió Mallorca aposta decididament per resoldre i solucionar cents de punts negres que hi ha a la nostra xarxa viària, i així ho hem fet des del Consell de Mallorca. Però el seu govern, el govern del Partit Popular, volia autopistes i les ha fet, i per fer-les s'han endeutat fins a nivells desconeguts, un deute del qual ahir vostè no va parlar en el seu discurs. I a part del deute que s'ha generat les obres s'ha duit a terme amb l'oposició frontal d'una part de la nostra ciutadania, especialment a Eivissa però també a Mallorca. Crec que un govern legítim ha de saber escoltar tothom.

Des d'Unió Mallorca tenim la certesa que moltes de les coses que han succeït aquesta legislatura en aquesta comunitat autònoma s'han fet més en clau estatal. Crec que tant el seu partit com el Partit Socialista Obrer Espanyol estan jugant una partida d'escacs en la qual les Illes només són una part del taulell. Mentre els partits estatals es barallen pel poder a Madrid, els ciutadans de les Illes en sortim greument perjudicats. Consolat i Madrid han incomplert reiteradament l'acord, el conveni de carreteres, aquesta legislatura i l'anterior. D'altra banda, pel que fa a les infraestructures educatives i sanitàries, cal recordar que unes transferències mal dotades ens obligaren a fer, a tots els ciutadans de les Illes, un enorme

esforç pressupostari a càrrec dels nostres recursos, i, l'esforç pressupostari, el fan els ciutadans, que paguen molt i no reben allò que els correspon. Convendria que ho explicassin als seus dirigents de Génova i Ferraz.

Queden moltes coses pendents. És una qüestió pendent rebre la finançació necessària per millorar els accessos a Palma, per fer el soterrament del Passeig Marítim entre Es Molinar i el Moll Vell; per fer el segon cinturó. És una qüestió pendent millorar l'assistència sanitària, encara saturada especialment en els punts d'assistència a Palma. És una qüestió pendent assegurar la nostra autonomia energètica i, sobretot, garantir-ne la qualitat del servei. És una qüestió pendent millorar el transport col·lectiu entre els municipis, ja sigui per carreteres o per tren. Per cert, Sr. Matas, assegurà ahir que el transport col·lectiu de Palma s'utilitza de manera massiva; tal vegada convendria demanar als ciutadans d'Es Molinar, d'Es Coll d'en Rabassa, de Son Ferriol, de Son Oliva, de Can Capes, què pensen de les línies i les freqüències.

D'altra banda, a la fi s'ha aconseguit soterrar les vies del tren a Palma, però existeixen algunes ombres en aquest tema. Una d'aquestes ombres fa referència a allò que s'ha fet a l'espai que ocupaven les vies del tren. Sembla que el seu partit havia promès fer un parc i al final hi haurà un carrer amb quatre carrils. Per ventura aquesta obra sigui un exemple que quan una persona que governa deixa d'escoltar els ciutadans, en lloc de governar comanda. Crec que allò que en principi era una bona notícia, el soterrament de les vies del tren, s'ha convertit en un problema, un problema per ventura generat per la imprevisió, per les presses i, si m'ho permeten, per un poc de prepotència.

També vull fer un esment especial a la qüestió de les nostres comunicacions aèries. És un tòpic recurrent dir que el problema de les nostres illes és el problema de les comunicacions. I ja no és un problema actual, ja en el segle XVIII els representants dels ciutadans de Mallorca reclamaven beneficis fiscals a l'Estat pel cost excessiu que els suposava comerciar amb el continent. Des del segle XVIII al segle XXI ha plogut molt, s'ha parlat molt, però s'ha arreglat poc. En les darrers anys hem donat passes importants en aquesta matèria, però encara no hem recollit els fruits. Per cert, Sr. Matas, jo li vull donar, en el meu nou i en el d'Unió Mallorca, l'enhorabona per la proposta que vostè va fer ahir per abaratir el transport aeri entre illes; veig que utilitza bé les propostes d'Unió Mallorca. El felicito i li donarem suport, però, Sr. Matas, no es quedi només aquí. La seva proposta només preveu els vols entre illes i queden també, i són un problema greu, els vols entre les Illes i la península. La seva proposta consisteix a crear una empresa, per ventura un monopoli, i nosaltres, que realment som liberals, creim en la iniciativa privada i creim en la competència de les empreses. Reclami, Sr. Matas, de Madrid que ens passin l'aportació del descompte aeri i estableixi una quantitat fixa; estic segur que molts de ciutadans, molts de ciutadans podran viatjar per menys dels 30 euros que vostè ahir ens va anunciar.

També vull fer referència a la gestió aeroportuària. Unió Mallorca ha estat capdavantera en la tasca d'aconseguir que el Govern de les Illes, consells i ajuntaments participin en la gestió de les nostres instal·lacions, i donar a les nostres empreses i als nostres treballadors el reconeixement i el paper que es mereixen; aquesta gestió compartida permetria actuar

sobre la competitivitat turística, afavorir les nostres comunicacions i disposar de capacitat de decisió sobre els recursos que generen els nostres aeroports. L'aeroport de Palma, però també el de Menorca i el d'Eivissa, generen beneficis que se'n van a altres aeroports que s'utilitzen per fer competència al nostre sector turístic. A les Illes Balears som tan solidaris que finançam els nostres competidors.

Un dels àmbits on ha existit una forta polèmica aquests anys ha estat el de l'educació, i especialment en allò que es refereix a la nostra llengua. Tot i les -perdonin l'expressió- miserables transferències que vàrem rebre -per cert, no sé quin partit governava en aquell moment a l'Estat espanyol-, s'han incrementat les places escolars i entenem que en termes generals s'ha fet una molt bona feina en matèria educativa. Però hi ha punts foscos sense resoldre. Per moltes promeses que hagin fet i per molt que ho expliquin, continua sense haver-hi lliure elecció de centre; ho poden vestir com vulguin, però aquesta és la realitat. És un compromís que tenien vostès al seu programa i que tenia també Unió Mallorca en el seu programa que no s'ha complert.

Un altre punt fosc ha estat tot allò referit a l'ensenyament a la nostra llengua. El famós decret de trilingüisme ha aixecat unes polèmiques insospitades. Molta gent, sobretot aquells que estimam la nostra llengua i la nostra cultura, desconfia d'aquesta iniciativa. En el fons tots compartim que l'objectiu d'un sistema trilingüe és bo; de fet va ser Maria Antònia Munar, essent consellera de Cultura d'un govern del Partit Popular, que ja va fer la proposta. Idò per què aquesta desconfiança? Possiblement perquè al llarg de la legislatura vostès han intentat jugar un joc que és un poc difícil, i és ser autonomistes a les Illes i centralistes a Madrid. Han jugat amb conceptes com la unitat de la llengua o la identitat, i han permès que algunes persones del seu partit manifestin públicament que la nostra cultura és menys important que la cultura espanyola. Han intentat crear una identitat falsa. No s'esforcin: a les nostres illes la gent se sent de Menorca, d'Eivissa, de Formentera i de Mallorca.

Pens que encara podríem apostar per millorar sensiblement el decret del trilingüisme. Pens que encara som a temps de fer una ràdio i una televisió que apostin decididament per la nostra llengua i per la nostra cultura; a hores d'ara no es fa. Pens que encara som a temps que vostès reconeixin que la nostra comunitat és una agermanament d'illes amb identitat pròpia i amb els consells de cada una de les Illes, el de Formentera també, com a òrgan de govern de cada una d'elles. Jo estic segur que vostès són moltes vegades presoners del seu partit central i d'alguns sectors del mateix que no volen sentir ni parlar de nacions, cultures i llengües que no siguin l'espanyola. Crec que en aquests temes estan mal aconsellats per sectors minoritaris de la nostra societat, que volen que els seus deliris i mentides siguin realitat; una minoria que odia tot allò que soni a identitat i a cultura pròpia; una minoria acomplexada i mercenària i mentidera que sacrifica la veritat en benefici dels seus interessos particulars. La solució -cregui'm, Sr. Matas- passa sense cap dubte per un ferm compromís, com vostè ens va dir ahir, per la nostra llengua, la nostra cultura i la nostra identitat. Estic segur, Sr. Matas, que junts serem capaços de recuperar-ho.

Però no vull quedar-me només amb l'anàlisi, amb la crítica o amb la felicitació. En aquest sentit Unió Mallorquina ofereix el seu esforç, el seu compromís i les seves propostes d'ara endavant, perquè un debat de política general no només ha de servir per fer balanç d'això que ha fet o ha deixat de fer el Govern, sinó que hi ha d'haver propostes del futur, propostes del que cal millorar.

Senyores i senyors diputats, Unió Mallorquina com a partit amb vocació de govern està disposada i preparada per continuar col·laborant en la construcció del nostre país. El futur que nosaltres desitjам passa pel consens amb tots els representants dels ciutadans. Per això consideram que és imprescindible posar-nos a treballar en la consecució d'una sèrie de pactes que jo diria que són urgents per a la nostra terra. I em referesc a quatre qüestions bàsiques: territori, model econòmic, llengua i immigració, sempre tenint en compte que cap d'aquests temes no pot ser abordat sense els altres.

Comencem per aquesta darrera: immigració, una qüestió essencial de la qual se sol fer demagògia i oportunisme polític. Està en joc el nostre futur. No hi ha cap planificació urbanística; cap ordenació territorial; cap ordenació dels recursos naturals que pugui fer front a un creixement demogràfic infinit. Si volen podem debatre quin és el sostre demogràfic de les Illes Balears, però ho hem de fer amb coherència. Si volem tenir un territori protegit, un menor creixement de la construcció, una reducció del consum energètic, hem de tenir sense cap dubte en compte el nostre sostre demogràfic; no es pot predicar una cosa i fer la contrària; fer-ho és una greu irresponsabilitat política. I Unió Mallorquina ja fa anys que adverteix de la necessitat d'establir un límit al creixement demogràfic. La nostra capacitat d'acollida depèn de la capacitat del nostre sistema sanitari, del nostre sistema educatiu, laboral i social, i dels recursos econòmics que tots hi puguem destinar. Acollir és respectar les diferències, garantir els drets bàsics dels nouvinguts, però també oferir-los mecanismes útils d'acostament a la nostra llengua, a la nostra cultura i als nostres costums.

Fer demagògia amb qüestions com les fins ara esmentades, tractar diferent les persones en funció del seu origen, pot afavorir possibles i no desitjables conflictes socials. Unió Mallorquina no acceptarà mai aquesta forma de fer les coses. Crec essencial obrir un debat profund i seriós a nivell de tot l'Estat espanyol sobre aquesta qüestió. Crec essencial apostar per establir mecanismes de cooperació amb les zones emissores que vagin més enllà de l'ajut humanitari; està bé fer una llei per establir com es repartirà el 0,7 que tenim, però hem d'anar més enllà, no nosaltres tot sols, sinó amb tot l'Estat espanyol. Crec essencial apostar per una cooperació fonamentada en el desenvolupament econòmic dels països emissors, lligada fortament a la cooperació per enfortir els models polítics democràtics, però també creim que és necessari un control rigorós de les nostres fronteres. Les Illes Balears podem aportar la nostra ajuda. Tenim el dret i el deure de participar; si la nostra comunitat té la responsabilitat de la despesa pública en totes aquestes matèries, ha de participar en la presa de decisions polítiques. El seu govern i qualsevol govern de les nostres illes comptarà amb el suport d'Unió Mallorquina per treballar seriosament en aquesta matèria.

Parlem ara de territori. El Consell de Mallorca ha aprovat el seu pla territorial, un pla que dona seguretat jurídica i estableix les regles del joc en matèria d'urbanisme. Pens que aquest és el camí. També ho ha fet el Consell de Menorca. Alguns, en alguns municipis, pensen que es pot arribar a construir fins i tot dins la mar, però el camí passa pel seny i per l'equilibri.

Crec que és necessari donar-li l'enhorabona per la retirada del Projecte de llei del sòl; crec que era un projecte contrari a l'equilibri i a la moderació. Està demostrat que els plans territorials avui per avui són les eines més útils que tenim per controlar els excessos no desitjats en matèria d'urbanisme. Encara i així, sense la decidida i valenta col·laboració dels ajuntaments, els plans poden esdevenir paper banyat. Darrere els ajuntaments hi ha batles, i darrere els batles hi ha partits, i aquests són els primers que han de vetllar i fer vetllar el compliment de la llei. La construcció és una activitat necessària i positiva, però no podem créixer sense límit. Per cert, Sr. Matas, no s'equivoqui; la posada en el mercat de més sòl no té com a conseqüència directa l'abaratiment dels preus i, si no, miri el que ha passat a València i a Madrid.

Un pacte pel territori, proposam des d'Unió Mallorquina, que hauria de preveure mesures per a protecció mediambiental, actuacions d'esponjament de zones degradades i tot un paquet de mesures consensuades seriosament per abaratir l'habitatge. Aquest paquet hauria de quedar detallat entre tots i estar per sobre de les conjuntures polítiques.

Pel que fa a la llengua, ho deixava caure abans i hi insistesc ara; vostè també ho va dir ahir. Aquesta no pot ser una qüestió que visqui permanentment enmig de la tempesta política. La llengua, en paraules de Rovira i Virgili, l'essència, el resum..., "la llengua és l'essència, el resum i el resultat de totes les característiques d'un poble, el senyal d'identitat del nostre país, l'instrument de la nostra cultura, l'expressió de la nostra ànima". Per tot això enterrem d'una vegada per totes la temptació d'utilitzar la nostra llengua com a arma electoral. Apostem d'una vegada per totes per l'equiparació; facem-ho des del respecte i des de la integració, però sense complexos provincians. Ho deia l'expresident del Govern Cristòfol Soler fa més d'una dècada: "La llengua necessita d'un pacte entre tots els partits". Ja és hora que li facem cas.

Com a quart eix em vull referir al model econòmic. Certament la nostra situació econòmica és positiva; les nostres xifres a curt termini són satisfactòries. També és cert que vostès s'han passat tres anys traient pit d'unes dades que per ventura són pitjors que les d'altres llocs de l'Estat. També és cert que les Illes Balears han perdut posicions pel que fa als indicadors de qualitat de vida. Ja sé què em dirà: que això va ser culpa del pacte i de la seva terrible gestió. Jo no vull entrar en aquest joc de bons i de dolents, no vull cercar culpables, no m'interessa saber si la culpa és d'un o dels altres; jo vull pensar que la culpa no és de ningú o, si volen, la culpa és de tothom, però crec sincerament que el nostre problema és de model econòmic, crec que tenim un problema d'estructura i no de conjuntura. Unió Mallorquina ja fa anys que demana que deixem de parlar de reflexions i comencem a tenir idees i fets, idees que passarien, per exemple, per recuperar part d'aquell comerç tradicional i d'aquella indústria familiar que ens va fer guanyar

respecte a tot el Mediterrani i a bona part d'Europa durant el segle XIX i part del segle XX.

Pel que fa al turisme no cal dir que és l'eix vertebrador de la nostra economia. Hem de consolidar la idea que el turisme afecta tot el sector privat, els serveis públics i tots els residents. Per això mereix una estratègia integral, estratègies que passin per desenvolupar activitats econòmiques que complementin el sector, com ara la investigació i el desenvolupament de projectes vinculats a les noves tecnologies o a la indústria aeronàutica. Desestacionalitzar no és fàcil, ni tan sols pronunciar-ho. S'han de crear sinèrgies; això vol dir cercar el desenvolupament d'activitats complementàries a la nostra activitat principal, i que aquesta impulsi la resta de sectors econòmics.

Però el turisme també necessita d'inversions. L'exemple el tenim a la Platja de Palma; fa més de 30 anys que la Platja de Palma necessita que qualcú hi inverteixi, i han esperat i fins i tot desesperat: inseguretat ciutadana, prostitució, renous, vandalisme...; el turisme familiar fa anys que va desaparèixer, i els empresaris i els ciutadans lluiten colze a colze en defensa d'aquesta zona. Ara entre tots hem de ser capaços de promoure millores per fer allò que s'hauria d'haver fet fa dècades. Aquest és l'exemple que ens ha de fer reflexionar.

Però per assolir tot l'anterior necessitam la implicació dels sectors empresarials, dels treballadors i, per suposat, de totes les administracions. Si el turisme és una indústria, la primera indústria de les Illes però també de l'Estat espanyol, hem d'actuar en conseqüència tots, nosaltres i l'Estat. Si les Illes Canàries tenen des dels anys 70 un tractament fiscal especial per als seus empresaris, les Illes Balears també l'hem de tenir. Si a les Illes Canàries aquest règim ha funcionat també ha de funcionar a les Illes Balears. No podem esperar.

Si fóssim capaços de pactar aquests quatre grans eixos, immigració, territori, llengua i model econòmic, creguin que avançaríem molt.

Amb tot el que he dit fins ara, deduiran les senyores i els senyors diputats que el balanç que feim des d'Unió Mallorca del que passa a la nostra autonomia fuig del blanc i negre per situar-se en el que podríem anomenar una postura raonablement crítica. Consideram que s'ha avançat, i molt, i que amb molts d'aspectes hem avançat junts, hem col·laborat en circumstàncies que en ocasions no han estat les més favorables, hem respectat un pacte de governabilitat superant entrebancs que pareixien infranquejables, hem treballat plegats malgrat els intents de determinats grups de pressió de torpedinar la relació entre ambdós partits, *lobbies* que menyspreen les Illes tan i com nosaltres les estimam, reduint-nos a la categoria de colònies, *lobbies* que, cal recordar-ho, no són precisament propers a Unió Mallorca. Hem treballat, hem consensuat i ens hem respectat, i fruit d'aquesta col·laboració els ciutadans de les Illes es podran beneficiar de tot un seguit de projectes i actuacions, però aquest pacte que ens ha lligat i ens lliga ni és un xec en blanc, ni un contracte per a tota la vida.

En aquests anys hi ha hagut actituds, hi ha hagut gestos i s'han comès excessos que els separen perillosament del centre

ideològic, en aquests anys s'han produït episodis on la dreta més radical d'aquest país ha agafat certa rellevància a l'emparament del silenci i qui sap de la complicitat del partit majoritari, del seu partit, Sr. Matas.

Igualment algunes conductes de membres del PP han traspassat l'esfera local i ens han fet avergonyir a gran escala. Hi ha gestos, discursos i estratègies que condemnen irremissiblement la soledat. Els seus companys del Partit Popular a altres indrets de l'Estat espanyol, som conscient que la soledat és molt dura, de fet el Partit Popular balear és l'únic que manté un pacte de governabilitat amb una altra força política arreu de tot l'Estat espanyol. Si la soledat és el seu objectiu només ho han dir, però si troben que la via del pacte és la més idònia hauran de mantenir-se al marge de la dinàmica que volen imposar els radicals que abans he anomenat.

Confessava la que en aquell moment era la candidata a la batlia de Palma, Catalina Cirer, l'any 2003, que els seus objectius després dels comicis era obtenir uns resultats que li permetessin el dia següent de les eleccions aixecar el telèfon i parlar de pacte, asseguri's Sr. Matas que després de les eleccions vostè podrà aixecar el telèfon.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poquet de silenci, per favor. Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Bon dia, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Nadal, vull agrair el to de la seva intervenció i especialment també agrair i destacar el fet que la seva crítica hagi estat constructiva, cosa que jo agraeisc profundament i sobretot a un debat de l'estat de l'autonomia que crec que ha d'intentar estar a prop dels ciutadans i tenir un balanç positiu al final per als ciutadans.

Efectivament, li vull agrair que vostè hagi reconegut aquí, com jo vaig fer ahir a aquesta tribuna, que el pacte de governabilitat ha donat un bon resultat, jo crec que aquest era l'objectiu inicial. L'objectiu inicial -i ho havíem dit abans de les eleccions- era que aquesta comunitat necessitava una estabilitat institucional. Veníem d'una època en la qual el govern era un govern de molts de partits i també, abans d'aquesta època del govern de molts de partits, havíem vengut d'una època d'enfrontament entre les institucions -que jo mateix vaig viure especialment de l'any 96 al 99- i creia que aquesta etapa s'havia de superar i que no era positiva per als resultats dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

I per això vàrem defensar des del primer moment aquest pacte de governabilitat. Crec que el resultat no ha estat dolent, sincerament, hi ha hagut moltes infraestructures, hi ha hagut molts d'acords que si no haguéssim pogut tenir aquesta estabilitat institucional i aquestes bones relacions de respecte

entre les institucions no haguéssim pogut treure molts de problemes històrics que no s'haguessin pogut resoldre a aquesta terra. No només el de carreteres que és el primer que se li ocorre a tothom, sinó, sense anar més enfora, per exemple, el Pla territorial insular, en aquest cas de Mallorca, que jo crec que és una de les coses, per no dir probablement el balanç més important de la gestió del Consell Insular, dels tres consells, però especialment el de Mallorca, en aquesta legislatura o, recentment, el que ha estat la proposta d'inversió en el Pla de residus, també, a la illa de Mallorca.

Les lleis no han estat excepció tampoc d'aquest esperit de consens, i hi ha un fet constatable que crec que tots vostès compartiran amb mi que és que en aquest Parlament moltes de les votacions que s'han realitzat, s'han realitzat o han sortit amb el suport de més d'un grup polític tenint un sol grup polític la majoria suficient per aprovar les lleis i les propostes d'aquest Parlament, crec que això és una senyal de bona salut en democràcia i ho hem d'agrair naturalment a aquest pacte.

I, efectivament, el punt d'inflexió d'aquesta legislatura ha estat la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Jo vaig poder compartir amb vostè la defensa que vàrem fer tant la Sra. Armengol, vostè mateix i jo al Congrés dels Diputats precisament d'aquesta proposta i crec que tots tres vàrem estar d'acord i així ho vàrem intentar demostrar que l'essencial era que l'aval d'aquest projecte de reforma de l'Estatut d'Autonomia era el consens ampli que tenia a aquesta cambra i per tant, la voluntat era que aquest projecte es pogués respectar a nivell de la tramitació en el Congrés i a nivell de la tramitació en el Senat. Jo li puc garantir que pel que fa al Grup Parlamentari Popular del Congrés dels Diputats, jo assumiré la responsabilitat i el nostre grup intentarà fer tot el possible perquè aquest acord es respecti. Escolti, que no és fàcil, eh?, però jo li garantesc que nosaltres ens farem responsables precisament d'aquest paper del Grup Parlamentari Popular a Madrid i que el Grup Parlamentari Popular a Madrid pugui respectar el gruix del consens de la reforma de l'Estatut d'Autonomia que va sortir d'aquest parlament.

En qualsevol cas, aquest plantejament també reconec que a un altre moment històric hauria estat impossible, però avui sí que crec que el Partit Popular a les Illes Balears pot garantir en aquests moments aquesta responsabilitat del comportament del Grup Parlamentari Popular al Congrés.

Però, efectivament, des d'una crítica constructiva vostè analitza i apunta qüestions pendents que queden damunt la taula i que no s'han resolt. Jo vull aprofitar per dir-li que mai no he volgut transmetre una altra sensació, el que passa és que vostè també s'ha de posar al nostre lloc, jo tenc aquesta oportunitat per fer balanç i l'he d'aprofitar. Però lluny de la realitat, no voldria que es demostràs o que qualcú volgués interpretar que el fet que venguem aquí a fer balanç de l'estat de l'autonomia, de quina ha estat l'acció de govern a cada un dels àmbits en els quals ens vàrem comprometre amb els ciutadans, això representa que tot està resolt i que no hi ha problemes en aquestes illes. Ben al contrari, Sr. Nadal, ben al contrari, hi ha molts de problemes, hi ha moltes coses per resoldre i aquesta és la nostra responsabilitat i serà, esper, la nostra responsabilitat també de futur.

Vostè per exemple parla del tema de les carreteres, i diu que vostès aposten pels desdoblaments. Bé, nosaltres també; el que passa és que nosaltres hem fet..., hem intentat tecnificar la resposta de les carreteres, i de la majoria de projectes de carreteres que hem fet, com vostè també podrà coincidir amb jo, realment és vera que hi ha autopistes, però per exemple a Mallorca només em pot parlar vostè de dues autopistes: em parlarà vostè de l'Inca-Sa Pobla i em parlarà de la de Lluçmajor; estic segur que no em pot parlar de res més. Vostè sap, a més, que a Eivissa no hi ha autopistes. Per tant, què ens separa d'aquests dos projectes, que vostè hagués fet un desdoblament i nosaltres no? Bé, idò una resposta tècnica. En qualsevol cas tampoc no és una discussió que s'ha de sobredimensionar; estam parlant de dos projectes de setze. I tècnicament el trànsit que suportava l'autopista que va a Inca i que avui arriba a Sa Pobla, que després es divideix per anar a Alcúdia i per anar a Pollença, a l'illa de Mallorca, o la continuació de l'autopista de Lluçmajor perquè pogués arribar fins a la sortida de Lluçmajor cap a Campos, és una resposta tècnica, que els tècnics avalen que amb aquesta intensitat de trànsit es necessita aquest tipus d'autopistes. Però insistesc que només són dues autopistes.

I també li posaré un exemple d'aquesta resposta: aquesta autopista avui, que s'ha fet continuant l'autopista que arriba a Inca fins a l'encreuament de Sa Pobla, a l'encreuament de Pollença, vostès en el seu programa electoral, fins i tot a la negociació del conveni que estan fent amb el ministeri, proposen que l'autopista aquesta ha de tenir un tercer carril. Si nosaltres no haguéssim fet en el seu moment l'autopista d'Inca tal com l'hem fet, vostè no podria avui fer un tercer carril quan el necessiti. Això és previsió de futur, perquè si vostè fa un desdoblament d'aquesta carretera i el dia següent necessita fer el tercer carril, el mal que farà i el cost, sobretot, per als ciutadans és molt superior. Creim que sense complexos s'han d'afrontar les coses d'acord amb la necessitat real dels ciutadans, i avui creïem, en aquestes dues autopistes, que són les úniques on podem estar en desacord, creïem que l'autopista d'Inca havia de ser una autopista, efectivament, i si el dia de demà necessitam un tercer carril, com vostès reivindiquen, ja està preparat per fer a la mitjana aquest tercer carril.

(Algunes aplaudiments)

I vostè diu que ens hem endeutat per fer aquestes carreteres. És vera, que ens hem endeutat per fer aquestes carreteres, però sincerament no em preocupa gens, a mi, aquest endeutament per fer aquestes carreteres, perquè aquest és un acord legítimament pres per un govern d'Espanya i que tanmateix el pagaran, ho he dit cent vegades, no em preocupa gens; es pagarà o per via judicial o per via amigable, o per via política o per via amigable. És cert que havíem de fer aquestes carreteres, és cert que ens hem endeutat per fer aquestes carreteres, però sincerament no em preocupa aquest endeutament perquè estic segur que aquests doblers acabaran arribant a les Illes Balears perquè tenim un paper com mentre i perquè tanmateix -insistesc- malgrat que fos l'acord polític el dia que coincideixin els dos governs, que durarà 30 segons, aquest conveni s'haurà de cobrar.

I, efectivament, tenim un problema de finançament, i tenim un problema de finançament que també s'ha de lligar, com

vostè molt bé diu, al problema dels possibles endeutaments futurs. Aquest problema de finançament jo crec que avui està en vies de solució. Per què?, idè perquè avui no tenc cap dubte que l'any que ve, l'any 2007, resoldrem el problema del finançament de l'educació, que és l'important que ens queda pendent. El greu problema que nosaltres hem tengut amb el finançament de la sanitat i de l'educació ha estat l'increment de població; hem tengut un increment de població d'un 25% que el sistema de finançament no ens ha reconegut. Ara a sanitat hi ha hagut un acord que en part ho ha corregit, i jo vull agrair al govern socialista que en part haguem pogut corregir aquest dèficit que teníem en sanitat; l'any que ve arreglarem el d'educació, i estic convençut que això serà així. I nosaltres només necessitam que en educació ens reconeguin la població que tenim per arreglar aquest problema.

I, per una altra part, hem presentat una factura. La factura és la dels 3.000 milions d'euros a l'Estatut d'Autonomia, i un millor finançament a l'Estatut d'Autonomia. Si aconseguim aprovar l'Estatut d'Autonomia amb l'acord i amb la força del consens aquí, en aquest parlament, crec que haurem enllestit la solució a aquest problema.

Estic totalment d'acord amb el fet que fa falta una millora de l'assistència sanitària, i si baixam de nivell en casos particulars, encara la situació és més dramàtica, i a segons quines barriades i a segons quins llocs naturalment que hi ha problemes d'assistència sanitària, entre altres coses perquè necessitam d'aquestes infraestructures, que encara no estan acabades o no estan en marxa. El nou hospital de Son Dureta és un punt clau en la sanitat a l'illa de Mallorca, però també ho són els centres de salut, l'esforç per dotar de bons professionals la sanitat, l'esforç de poder fer una carrera professional que reconegui a aquests professionals de la sanitat el seu paper i estiguin ben retribuïts com es mereixen i tal com ens vàrem comprometre, i també que l'assistència sanitària no només sigui d'infraestructures sinó també de prestacions, i per això és molt important que avui nosaltres puguem atendre l'atenció dental als joves de 6 i 15 anys, cosa que no podíem fer abans; o serà important que l'any que ve puguem atendre les pròtesis dentals de la gent gran. Efectivament aquesta és una crítica que entenc i que compartesc perquè té raó.

I l'autonomia energètica és, efectivament, el coll de botella que, si tot va bé, haurem resolt, i també gràcies a aquest acord amb vostès. I que funcioni, naturalment; el subministrament de l'energia ha de donar resposta a les necessitats de subministrament de tots els ciutadans. Crec sincerament que la situació ha millorat. Avui s'han posat en marxa noves centrals, que és vera que funcionen amb cicle combinat, que essent de cicle combinat avui encara funcionen amb fuel i per tant estan funcionant per davall del seu rendiment, però és evident que avui hem dotat de nova capacitat d'energia el sistema de les Illes Balears, i naturalment s'ha d'exigir a la companyia, com ha passat els darrers estius, que compleixi amb la seva obligació. Però allò més important és que nosaltres tenim el futur garantit en matèria d'energia, que nosaltres tendrem un gasoducte que ens durà el gas des de la península, i que tendrem un cable elèctric que ens durà l'energia des de la península o nosaltres la durem a la península amb les nostres centrals de producció, i això garanteix el subministrament per als que vendran darrere vostè, darrere jo i, si Déu ho vol, en 50

anys o en 100 anys, perquè crec que és efectivament resoldre un problema que, a més, se n'ha parlat tant en aquest parlament, sense anar més enfora, dels plans directors energètics i de la solució al problema energètic... Vostè recordi S'Estalella, tot el que s'ha discutit; que avui hi hagi una solució a aquest panorama energètic a les Illes Balears crec que és de les coses de les quals podem estar orgullosos.

I és cert, vostè m'agafa pel mànec que crema. Efectivament, la meua al·lusió al transport urbà de Palma. Evidentment que hi ha encara línies, dotacions que no puguin estar cobertes i que no tinguin encara els serveis com toca, però jo no em referia a això; jo entenc que sempre es pot caure en l'anècdota, insistesc, però la generalitat, el que jo volia explicar ahir, és que el fet que en un moment determinat un ajuntament com és en aquest cas el de Palma digui: "A veure, apostem pel transport públic, que avui no tenim demanda", i efectivament, des d'una economia liberal l'actuació sempre ha de ser sobre l'oferta. "Apostem pel transport públic i fem la inversió més important que s'ha fet a la ciutat de Palma en transport públic", i es fa, i l'avantatge és que la resposta demostra que l'usuari reacciona i utilitza més aquest transport. Simplement això és el que volia dir. Tampoc no vull dir que sigui un transport perfecte ni que tot estigui solucionat.

Creo que això és el mateix que nosaltres hem volgut fer amb el Pla director sectorial de transports. Crec que és molt important apostar per un metro a la ciutat de Palma perquè tanmateix tothom que vengui després, tots els polítics que seiem aquí, després, fins i tot els que critiquen el metro avui, tanmateix al seu programa electoral posaran projectes d'ampliació de les línies de metro a la ciutat de Palma, n'estic segur, i per tant haurem encetat aquesta aposta d'una ciutat moderna i de futur per un transport públic que sigui de qualitat i que puguin utilitzar els ciutadans.

I la gran obra ha estat el soterrament del tren. Clar, la gran notícia és que Palma ja no té tren en superfície, excepte el tren de Sóller, que és un altra història, però no té les vies del tren en superfície que ha tengut tota la vida. Aquesta és la gran notícia, perquè els veïnats que patien cada dia..., perquè, perdoni, jo he anat amb la consellera a veure com estaven les vies del tren en superfície i era un lloc infernal, el renou era tremend, els veïnats havien de patir realment una situació que els perjudicava greument, passaven els trens cada dia tota l'estona per davall ca seva, amb el risc de seguretat que això té, de molèsties, de renou, de fum, etc. Clar, ara, avui, hem tancat aquest debat, avui ja el tren de Manacor, el tren d'Inca entra a la ciutat per davall terra.

I ara el debat és un altre: què feim a la superfície? Bé, nosaltres hem fet una opció que li garantesc que ni és prepotent, ni vol tenir tota la raó perquè potser no la tenim, la raó, però que creim que s'ha de compartir l'espai verd amb un 35% d'utilització d'aquest espai per a conducció viària. De fet els plans urbanístics que el mateix govern socialista de l'Ajuntament de Palma preparava ja preveïen el que era una via de trànsit per aquest carrer. Escolti, estic d'acord amb el fet de parlar d'aquesta qüestió i amb estudiar-la. En qualsevol cas...

(Remor de veus)

...si ens equivocam quan estigui fet és una qüestió fàcilment corregible; per què?, perquè haurem soterrat les vies del tren. Si nosaltres no haguéssim soterrat les vies del tren avui aquesta discussió no seria possible. Si resulta que nosaltres, amb aquesta solució que donam, ens equivocam, idè miri, vostès mateix si qualche dia és batle de Palma la podrà corregir sense cap problema, i serà gràcies, precisament, al fet que un govern haurà afrontat el soterrament d'aquesta via.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Li don les gràcies pel seu suport a la proposta del transport aeri. Efectivament Unió Mallorca fa molt de temps i en aquest parlament ha proposat sempre que es canviàs el sistema de descompte aeri. Per tant no li vull llevar en part la paternitat d'aquesta idea; les idees que són bones crec que s'han d'agafar. Els problemes són dos, que potser jo no m'he explicat: aquí no volem crear cap empresa ni cap monopoli, això no és així, perdoni; jo m'explicaré. És a dir, què és l'únic que nosaltres demanam?, l'únic, l'únic; que la quantitat de doblers que el Ministeri de Foment ha pressupostat per al descompte de transport aeri interinsular en els pressuposts de l'any 2007, ens la transfereixi perquè nosaltres puguem assumir el transport entre illes, naturalment amb un concurs, que el sector privat haurà de gestionar aquest transport a un preu de 27,5 euros més taxes uniforme.

No volem que el Govern de l'Estat hi perdi ni una sola pesseta, ni un sol euro; no volem que el Govern de l'Estat afegeixi res, no estam complicant la vida a ningú; al revés, estam donant solució a un problema, i si aquest estudi fallàs, perquè nosaltres ens haguéssim equivocat o el Foment de Mallorca s'hagués equivocat, nosaltres assumiríem la responsabilitat, però nosaltres l'únic que farem és, amb aquests doblers, fer un concurs perquè la iniciativa privada pugui gestionar aquest transport interinsular; nosaltres li donarem la subvenció íntegra i li posarem com a condició que respecti les freqüències, que incrementi les freqüències, i que el preu, en lloc de ser de 82 euros o de 45 amb descomptes, sigui de 27,5 euros.

La gestió aeroportuària també neix precisament d'una proposta aprovada per unanimitat en aquest parlament abans de les eleccions de l'any 2004. Vull dir que quan ningú no podia sospitar que hi hagués un canvi de govern a Madrid aquest parlament per unanimitat ja va acordar, amb la condició que vàrem posar nosaltres que també hi participàs la iniciativa privada, ja va acordar reclamar aquesta gestió aeroportuària. Jo crec que hem fet allò correcte i hem comptat amb l'ajuda, en aquest cas, del Consell de Mallorca i de tots els consells. Com vostès saben nosaltres hem fet un comitè assessor de gestió aeroportuària, on hem donat participació als ajuntaments afectats, als consells, hem donat participació a totes les empreses de transport aeri, de *handling*, de serveis de l'aeroport, fins i tot hem convidat els directors d'AENA dels aeroports, i els sindicats i les patronals, i entre tots hem pactat un model de gestió aeroportuària, hi ha hagut consens i s'ha pactat un model que és el que en aquests moments proposam que es faci a les Illes Balears.

Però crec que el risc en aquest moment de no aconseguir que la gestió aeroportuària sigui un fet a les Illes Balears, la

cogestió, insistesc, és que Madrid i Barcelona anassin pel seu costat; crec que aquest és el nostre perill, i ni Madrid ni Barcelona són aeroports més importants almanco que l'aeroport de Palma. Per tant és important que la nostra estratègia sigui exigir que l'aeroport de Palma entri en el mateix paquet que Madrid i Barcelona, perquè si això es fa així entrarem sempre en el mateix paquet.

I la lliure elecció de centre no estic d'acord. Vostè recordarà, Sr. Nadal, que ara fa quatre anys, quan es produïa el termini d'inscripció de matriculació dels al·lots i de les al·lotes a les escoles, les cues que es produïen d'empadronament a l'Ajuntament de Palma, per exemple, donaven la volta a l'edifici. La gent havia d'anar a fer trampes per intentar aconseguir el centre que volia i havia de canviar el seu empadronament. Avui, almanco, no és necessari haver de fer aquestes cues perquè hem canviat el mapa zonal i hem aconseguit que el que fa tres anys era que 12 parets de cada 100 no poguessin triar el centre que volien, avui són 4 de cada 100. Jo crec que avançar de 12 parets a 4 és un avanç molt important i crec que evitar aquestes cues i aquestes coses que es feien en els empadronaments municipals per garantir la lliure elecció de centre era un error que crec que hem intentat solucionar.

I quant al decret de trilingüisme també agraeisc que ara vostè, com pareix que molts d'altres, vegin que això és una bona idea i que aquest és un bon projecte. Volem que els nins i les nines de les Illes Balears surtin de l'educació elemental no només parlant les dues llengües oficials d'aquesta comunitat autònoma sinó també, per exemple, parlant anglès. Doncs, naturalment que sí, i a més crec que una societat es mou per reptes, ens hem de moure amb la il·lusió de tenir objectius a aconseguir, i crec que aquest objectiu, aquest repte en el món de l'educació és, a més d'apassionant, molt necessari per guanyar aquesta modernitat que nosaltres volem. I vull insistir en el fet que això no es fa contra res, els al·lots hauran de saber parlar les dues llengües perfectament i escriure i parlar les dues llengües oficials perfectament, el que passa és que, a més, hauríem d'intentar que en parlassin una altra.

I jo comprenc que vostè pugui també tenir qualche sensació estranya respecte, de vegades, del que és la política nacional i del que són els grans partits nacionals, jo som d'aquest partit nacional i a mi de vegades també me passa, vull dir, no s'estranyi, però li garantir que nosaltres sempre defensarem i defensam la nostra llengua, la nostra cultura aquí, a Madrid i on sigui; és ver que nosaltres no defensarem cap nació perquè nosaltres no creim que les Illes Balears siguin una nació, nosaltres creim que l'única nació és l'espanyola i que les Illes Balears pertanyen a la nació espanyola.

(Alguns aplaudiments a la sala)

I propostes de futur, crec que és la millor proposta que s'ha fet al llarg d'aquestes dos dies i que vostè ha fet aquí quant al consens de quatre temes essencials: territori, model econòmic, llengua i immigració. Jo hi estic totalment d'acord, però sense cap tipus de discussió, totalment d'acord; miri, territori, demà mateix, però el territori, el gran consens del territori varen ser les Directrius d'Ordenació del Territori, les quals després el govern posterior no va modificar i han estat els plans territorials de cadascuna de les Illes. Aquest és el pacte del

territori, però el podem ampliar, naturalment, als espais naturals, el podem ampliar a l'esponjament i al que vostè vulgui, però jo entenc que el gran acord i el gran pacte del territori a cada illa és el pla territorial que aproven cadascun dels consells, perquè el pla territorial que ha aprovat el Consell de Mallorca, efectivament amb el suport del Partit Popular, o a Menorca amb el suport del PSM i del Partit Socialista, o a Eivissa, doncs són els plans que diuen què és el que es pot construir, què és el que no es pot construir, què és el que es pot esponjar -perquè vostès en els plans territorials introdueixen aquesta figura de l'esponjament i de la reconversió d'àrees territorials-, què és el creixement urbanístic que es pot tenir i quin no és el creixement urbanístic que es pot tenir.

Respecte d'aquest pla territorial al qual nosaltres hem donat suport, del Consell de Mallorca, i pel que fa a Mallorca, per exemple, doncs naturalment estam absolutament oberts a aquest consens i creim que, a més, hi ha poques coses més a discutir, podem incorporar el tema dels espais naturals, podem incorporar els habitatges, si el 30% o no el 30%, com nosaltres demanam d'habitatges de protecció oficial, però, insistesc, que el gruix de l'acord crec que és el pla territorial. I afortunadament, avui, a les Illes Balears els tres consells són els que decideixen i són els que han decidit sobre el seu territori, són els que decideixen sobre l'urbanisme, són els que decideixen sobre els plans urbanístics.

I naturalment els ajuntaments, com no podia ser d'una altra manera, no només s'han d'ajustar, s'han d'ajustar per llei, i a més, per llei se'ls han de fer complir aquestes prescripcions, a tots, siguin del color que siguin, que per això hi ha les autoritats competents i per això hi ha les autoritats per fer complir aquestes normes. I sense cap dubte aquesta és l'obligació de tots els ajuntaments per damunt del seu color polític.

La immigració. Miri, en aquesta mateixa tribuna l'any passat qualcú va dir que nosaltres ens queixàvem d'un procés de regularització que s'havia fet aquí, de 21.000 persones que eren irregulars, i que nosaltres criticàvem; efectivament el criticàvem i el seguim criticant i crec que avui, amb el que passa a Espanya, amb els drames que vivim a Canàries i a tota Espanya, ningú no pot qüestionar que aquella regularització va ser una irresponsabilitat. I puc compartir amb vostè perfectament el que s'ha de fer en immigració; la immigració és riquesa per al país que la rep, totalment d'acord, i nosaltres necessitem immigració per continuar amb el nostre nivell de qualitat de vida. Dos, les fronteres s'han de respectar amb el que sigui, les fronteres hi són per complir-se i les fronteres hi són per protegir l'entrada a un territori, per la via que sigui i aplicant la llei. Tres, polítiques actives: com que necessitem immigració, el que hem de fer és anar a cercar la immigració a aquests països que puguin tenir aquesta emigració i que pugui estar en consonància amb el que nosaltres necessitem. I en quart lloc, naturalment, els projectes de cooperació, com tots els que nosaltres duim endavant a aquests països sud-americans o països africans que puguin evitar que tinguin necessitat d'emigrar cap a Europa i, en aquest cas, cap a Espanya o cap a les Illes Balears. Però crec que aquesta és la solució, sense cap dubte, al problema de la immigració.

I una cosa respecte de la llengua, no crec que hagi de ser una arma electoral, ho vaig dir ahir, tampoc no ho ha estat, jo

no crec que avui hi hagi un debat d'enfrontament greu en matèria de llengua. Però vostè, que és nacionalista, i jo que no ho som, i nosaltres que som d'un partit espanyol a les Illes Balears, som un partit a tota Espanya, vostè també ha de reconèixer el que nosaltres hem fet a les Illes Balears, a diferència del que ha passat a altres llocs d'Espanya, per la llengua i per la unitat de la llengua. Avui, gràcies a tots, però gràcies també al Partit Popular, la unitat de la llengua no es qüestiona a les Illes Balears, no hi ha ningú que la qüestioni, la unitat de la llengua ja és un valor que forma part d'aquest consens i el consens de la llengua gira, des del meu punt de vista, entorn del consens que nosaltres tenim des del principi de la democràcia amb l'Estatut de l'any 1983, que ens ha anat bé i que tampoc no hauríem d'intentar tocar massa, perquè crec que és el consens que hem d'intentar respectar.

I acabaré amb el model econòmic. Estic segur que avui horabaixa podrem parlar d'estructura i de conjuntura, tremend, tremend, d'estructura i conjuntura econòmica, en parlarem d'estructura i de conjuntura econòmica, però jo no vull culpar ningú de res, és a dir, escolti, al finals als ciutadans no els importa qui té la culpa, els ciutadans volen solucions, que és el que nosaltres intentam aportar aquí; volen, efectivament, idees i fets, nosaltres intentam aportar solucions als problemes reals que tenen els ciutadans. I jo estic d'acord que hauríem de ser capaços d'acordar, de tenir un cert acord, com vaig dir aquí l'any passat, en el que ha de ser l'evolució del model econòmic a les Illes Balears; de fet, li puc garantir que nosaltres, al llarg de tot un any, i continuam, amb la patronal i amb els sindicats hem fet feina amb aquesta qüestió, amb la qüestió del turisme, a la Mesa de Turisme, perquè tenim la consciència que és imprescindible aquest acord i aquest pacte.

Però escolti, sense cap tipus d'acritud, Sr. Nadal, en aquesta mesa de diàleg la queixa més grossa és dels sindicats contra el Consell de Mallorca, perquè el que no pot fer vostè és a la mesa on ens hi jugam tant enviar un funcionari, és una discussió política molt important. Si volem aquest pacte amb els sindicats i amb els empresaris, entorn d'una mesa de diàleg social de turisme, ens hi hem d'implicar tots, i és important que els consells també s'hi impliquin, i és important que vostès també s'hi impliquin i quan el sindicat envia el seu secretari general o quan la patronal envia el seu president de la federació o nosaltres tenim a la vicepresidenta i als consellers, crec que també hi hauria d'haver un representant polític de tots els consells per poder decisions i entorn d'aquesta mesa pactar aquest model. Perquè aquest model que volem pactar en el Parlament serà impossible, necessita de l'ajuda i necessita del consens de sindicats i empresaris, al marge del mercat, al marge de les forces socials i econòmiques, és impossible, des del meu punt de vista, poder tenir aquest acord.

I per acabar, vull fer referència al tema que vostè ha assenyalat, que és el tema de Canàries i el tractament fiscal, que jo crec que avui ningú no pot qüestionar la transcendència del fet diferencial insular a les Illes Balears, i aquest fet de la insularitat de les Illes Balears avui ja és un fet assumit aquí, però també cada vegada més fora d'aquí. El punt d'inflexió d'aquest reconeixement de la insularitat de les Illes Balears és quan s'aprova la Llei 30/1998, de 29 de juliol, de règim especial de les Illes Balears a Madrid, a l'Estat, al Congrés dels Diputats, on, vostè recordarà, que s'hi introdueixen ja els

increments del transport aeri o, una qüestió molt important, que és la subvenció del transport de mercaderies. Però també hem de reconèixer i nosaltres els primers que aquest text no va ser el que havia sortit d'aquest Parlament i que, efectivament, d'aquest text es varen retallar, sobretot, les mesures fiscals.

També s'ha de recordar que, si bé en el principi a Madrid, el Partit Socialista Obrer Espanyol va votar en contra de l'admissió a tràmit d'aquest règim, després el varen fer seu i hi ha hagut unanimitat en aquest Parlament quant a l'aplicació i defensa d'aquest règim econòmic. Però, malgrat això, l'aplicació també ha decebut, i ni el govern del PP -i ho dic jo- i tampoc ara el govern del Partit Socialista, que ni tan sols hem aconseguit que en dos anys convoquin les comissions mixtes, on tots els ministres s'han compromès i el propi president, per tant ni uns ni els altres hem estat capaços de desenvolupar aquesta llei com es mereixia.

I en aquest context és on nosaltres vàrem plantejar precisament aquesta nova llei a la qual vostè fa referència, que fos una llei que evitàs la discrecionalitat del govern de torn, perquè tanmateix nosaltres tenim la mala o la bona sort d'anar amb el peu canviat i, per les raons que siguin, doncs estam a l'atzar del color polític de torn i el fet és que aquesta llei no s'aplica com nosaltres necessitam que s'apliqui. Però és evident que aquesta llei el que ha d'introduir, efectivament, és el plantejament de la fiscalitat també per pal·liar, per corregir aquest greuge comparatiu que tenim per mor de la nostra fiscalitat. Per això, ara tenim l'oportunitat, per això els nostres diputats a Madrid presentaran aquesta esmena que introdueix aquesta nova llei fiscal i econòmica per a les Illes Balears, en part com tenen les Illes Canàries. I aquesta iniciativa vol dotar-nos d'una llei d'execució econòmica que pugui fer front als problemes derivats de la insularitat a la Unió Europea i a Espanya; vol obrir una perspectiva d'impuls, de foment de les activitats econòmiques sensibles a la insularitat, com és la indústria tradicional, l'activitat turística i la societat del coneixement. I a l'àmbit fiscal la proposta que hem fet és la reserva d'inversions, és introduir a l'ordenament fiscal, específicament, una reserva d'inversions, lligada a inversions condicionades, a l'estil de la reserva que hi ha a les Illes Canàries, insistesc, sempre dins la legislació europea. El que es pretén, precisament, és tractar els problemes de la insularitat estimulants l'esforç inversor a les Illes Balears amb càrrec als recursos que s'han generat aquí, a les Illes Balears, com a un instrument endogen de foment a la inversió.

I és ver que a Espanya les Illes Canàries han tengut sempre, històricament, un tractament semblant, que jo no vull extrapolar en la seva integritat, però sí que crec que almanco hi ha una part que té a veure també amb la nostra insularitat. I ara és quan tenim aquesta oportunitat, amb la tramitació de la reforma de l'Estatut d'Autonomia; quan tornarem a tenir una oportunitat com aquesta? Quant anys, tal vegada, passaran perquè a Espanya es repeteixi una situació com aquesta que ens pugui permetre que nosaltres introduïm aquesta llei com a les Illes Canàries dins la nostra reforma de l'Estatut d'Autonomia? I per això és pel que jo també li propòs a vostè que siguem capaços de consensuar en aquest Parlament l'esmena que puguem presentar tots plegats, tots, amb el suport de tots, per introduir aquest règim econòmic i fiscal a l'Estatut d'Autonomia. I és per això que també vull aprofitar aquesta oportunitat d'aquest

debat, perquè aquesta esmena que pactem sigui l'esmena que garanteixi que aquesta llei sigui aprovada i que tenguem el mateix aval que ha tengut la resta de l'Estatut d'Autonomia.

I aprofit l'avinentesa per anunciar-li que nosaltres, des del Govern de les Illes Balears, ja tenim un acord amb els membres de l'anterior govern tripartit de la Generalitat de Catalunya, de suport a aquesta iniciativa del Govern de les Illes Balears de dins tots els àmbits que calguin per poder-la fer efectiva. Per tant, si nosaltres ja tenim suports externs; tenim un acord amb el tripartit de la Generalitat de Catalunya per donar suport a aquesta proposta de règim econòmic i fiscal, si a més aconseguim un acord de consens intern aquí, dins el Parlament de les Illes Balears, serem imbatibles i aconseguirem una oportunitat històrica que és compensar la nostra insularitat com fan a les Illes Canàries.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Sr. President. Començarem pel darrer, insularitat, un règim fiscal diferenciat, totalment d'acord, pactem-ho, facem feina, vostè ens ho ha recordat, jo ni tan sols li ho havia retret, perquè tenim un pacte i vull ser positiu en les nostres relacions, però des del 96 al 99, aquí hi havia un govern del PP i a Madrid també i tampoc no aconseguírem res. Crec que és el moment, i nosaltres li oferim un pacte en aquests quatre grans aspectes per fer feina perquè això es pugui aconseguir.

Vostè m'ha dit que la decisió, bé, volia fer un poc una introducció en general, jo ja li he explicat que Unió Mallorquina i el Partit Popular han signat un pacte de governabilitat, un pacte que nosaltres assumim i estam orgullosos de dur endavant, encara que hi ha moment que hi ha hagut dificultats, supòs que per les dues parts, nosaltres veim les nostres, i creim que el resultat d'aquest pacte ha estat positiu per als ciutadans, però, quan hi ha un debat, hem de poder dir les coses que pensam que no s'han fet correctament i ningú no s'ha de posar nerviós o nerviosa.

Fer les carreteres, vostès i nosaltres vàrem signar un pacte i vostès han fet les carreteres, i nosaltres pensam que tal i com les han fet vostès tenien legitimitat però per ventura no és la millor manera, no passa res, no passa res, les han fet. Nosaltres el que no compartim és que sigui per criteris tècnics, nosaltres creim que es poden fer carreteres a la mallorquina i ho hem demostrat a la carretera de Manacor, i no necessitàvem preveure coses des de feina molt de temps, l'hem pogut fer, el desdoblament, i tothom deia que seria impossible perquè no havíem fet previsions, ocupant el mínim consum de territori, ocupant l'espai o seguint bàsicament el traçat i intentant mantenir les peculiaritats mallorquines. Si els turistes vénen a l'illa és perquè Mallorca és diferent, si han de trobar el mateix

que troben a Manhattan o a Miami, no vendran aquí, nosaltres, per això, pensam que s'ha de fer d'una altra manera, a la mallorquina; però tenim un pacte i el respectam, i vostès han fet les carreteres.

Conveni amb Madrid. Bé, l'endeutament s'ha fet, vostès tenien legitimitat per fer les carreteres que hi havia de l'anterior conveni, nosaltres mai no ho hem negat i així ho hem reconegut, però ara hauríem d'intentar possibilitar que se signàs un altre pacte, per fer carreteres essent capaços de posar-nos d'acord, i és el que intentam des d'Unió Mallorca, a veure si som capaços, com hem fet amb el tema de l'Estatut de posar-nos d'acord en un tema tan important com són les carreteres perquè se segueixin millorant i mantenint les nostres carreteres.

Estic d'acord amb vostè, l'increment de població és el que fa que el finançament que per ventura ja en el seu moment era deficitari, perquè les transferències per ventura no eren les millors, ara hagi fet que aquest dèficit s'agreugi més, i és el que hem d'intentar millorar, per això Unió Mallorca li proposam un pacte en matèria d'immigració, perquè no l'utilitzem com a tema per barallar-nos.

Autonomia energètica. Està bé que haguem garantit l'autonomia energètica de les nostres illes, i jo li reconec que la situació objectivament, en aquests quasi quatre anys de legislatura, ha millorat, però em preocupa un tema, em preocupa la qualitat del servei, em preocupa que cada vegada hi ha menys persones que es dediquen al manteniment, que quan hi ha una avaria tarden més a solucionar el problema, no en el gran transport d'energia, sinó en el petit particular que té un transformador i que no li arriba a casa seva, i crec que hauríem de fer una normativa que donàs un mínim de seguretat, un mínim de qualitat en aquest servei.

Ha tocat tants de temes ...

Transport públic a Palma, que hi ha hagut un increment?, sí, què és positiu?, sí, però manca la millora del servei, no ens podem quedar en el que hem fet fins ara, els polítics feim coses o hauríem de fer les coses pensant en els ciutadans que les han d'utilitzar, no basta tenir la millor flota, sinó que la flota ha de tenir un disseny tal que la puguin utilitzar els ciutadans. Si resulta que els autobusos que vénen de s'Arenal vénen carregats de turistes que vénen a veure la Seu i els que estan al Coll d'En Rabassa i a es Molinar els veuen passar plens plens, però no hi podem pujar, alguna cosa haurem de fer. A això em referia jo.

Metro. Una altra d'aquestes coses, una matèria en la qual creim que s'han fet les coses ben fetes, però que no tot s'ha fet perfecte, que el metro és una mesura positiva, però per ventura si haguéssim escoltat tothom, el soterrament de les vies s'hagués allargat una mica més, perquè els veïnats del Pont d'Inca, per exemple, continuen tenint els mateixos problemes, per ventura s'hauria de plantejar també soterrar el Pont d'Inca o els pobles per on passa el tren. Què és positiu el que s'ha fet? Sí, però no basta.

El parc, bé, li agraeix la confiança, i simplement era un detall, perquè com que al seu programa electoral vostès deien que era un parc, pensava que per ventura no se'n recordaven,

però vostès tenen la legitimitat i no es preocupi, que altres vendran al futur i ho arreglaran.

Descompte aeri. Endavant una mesura positiva. Què entenc jo?, que convocar un concurs i donar-li a una empresa farà que hi hagi una sola empresa, i això si no li vol dir monopoli, digui-li el que vulgui, però hi haurà una sola empresa, i per ventura seria bo que totes les empreses poguessin competir i oferir un preu més econòmic, però bé, ja està bé.

Aeroports. Endavant amb la gestió, endavant amb les propostes, com més aviat millor. Que s'aturi el fet de ser tan solidaris, tan solidaris, tan solidaris, que estem finançant els nostres competidors.

Ensenyament. S'han fet les coses ben fetes en matèria d'ensenyament, jo no sé si tot el mèrit és de l'actual conseller o alguna cosa també ve de l'anterior, però jo li vull reconèixer a l'anterior conseller la feia que s'ha fet. Dues coses són les que queden pendents en matèria d'ensenyament i és el tema de la lliure elecció de centres. Quan anunciaven vostès que la lliure elecció de centres era que la gent no fes cues per canviar d'empadronament, perdoni, m'he equivocat i ho he dit, jo pensava que la lliure elecció de centre era que cada pare i mare pogués triar on vol dur els seus fills, i em sembla una decisió lloable, una decisió a la qual Unió Mallorca dona suport i, a més, nosaltres dúiem en el nostre programa electoral. Tant de bo tots, pares i mares, poguessin triar on volen dur els seus nins, el que sap greu és que quan vas a Son Oliva, els pares de Son Oliva et diguin que no poden dur els seus nins a l'escola de Son Oliva perquè no hi ha més places i els han de dur a es Rafal Nou o al Terreno, això és el que encara no s'ha aconseguit. Però per això els oferim el nostre suport, perquè volem que es pugui triar el centre.

Trilingüisme. Una idea bona, una idea, ja li he dit, de Maria Antònia Munar, la presidenta d'Unió Mallorca, una idea boníssima, però, per què serà que feta per vostès tothom es posa esquena paret?, per què?, alguna cosa deu passar. Nosaltres, el que els oferim és això, un pacte, vostès que no són nacionalistes, amb nosaltres, que som nacionalistes, per fer una política consensuada amb tots els grups d'aquesta cambra, i que es pugui donar el que tots els pares volem, que els nostres fills surtin de l'escola, arribin a la universitat parlant perfectament tres llengües, evidentment, i per això li agraeix que vostè estigui d'acord a dur endavant aquest pacte, amb aquests quatre grans eixos, i el que m'agradaria és que assumís el compromís de convocar-nos, a tots els grups polítics, fins i tot als interlocutors socials, però no a les institucions, no, als grups polítics d'aquest parlament per poder se capaços, com ho hem fet amb l'Estatut, de posar-nos d'acord en quatre grans temes, si no poden ser quatre, almenys en tres: immigració, llengua i territori. Model econòmic, en podem parlar, si no en som capaços, ho hem d'intentar, però almenys en tres d'aquests quatre grans eixos.

Cregui'm que si som capaços de fer això, els ciutadans ens ho agrairan. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament, en el tema de la insularitat, que em sembla el més important, crec que estam d'acord i crec que som conscients de l'oportunitat que tenim. Crec, i he estat el primer que ho he dit, que en aquests moments mirar enrera no ens conduirà a res, però som el primer que assumeix la responsabilitat de tot el que ha passat fins avui, però també assumeix la responsabilitat que l'any 98, per primera vegada, es reconegué la insularitat en contra, en aquells moments, dels altres partits de les Illes Balears. Cosa que després va ser assumida per tota la resta de partits. Avui tenim una oportunitat de fer una passa més, nosaltres som eminentment fenicis, i el que sabem, entre d'altres coses, és negociar, ho hem demostrat moltes vegades, crec que també ho demostram en l'Estatut d'Autonomia, hi ha qui diu que hem presentat una factura de 3.000 milions d'euros aprofitant l'avinentsa, però tant se val, tant se val, tant se val. Crec que els balears sabem negociar i sabem aprofitar les nostres oportunitats. Quan es tornarà a produir una oportunitat com aquesta perquè puguem tenir un reconeixement de la insularitat com tenen a les illes Canàries i que això quedi reflectit a l'Estatut d'Autonomia, tenint els acords de consens, naturalment, primer en aquesta cambra, i després al Congrés de Diputats? Probablement fins d'aquí molts d'anys. I aquest és el repte que avui hem d'assumir. Hem d'assumir aquesta oportunitat. Dia 9 d'octubre acaba el termini d'esmenes a l'Estatut d'Autonomia al Congrés dels Diputats, nosaltres hem presentat una esmena, però hauríem de tenir el consens i el suport perquè aquesta esmena es pogués aprovar. I si, a més, en aquests moments hem aconseguit acords externs, en aquests moments el govern tripartit de la Generalitat de Catalunya que donarà suport on calgui a aquesta proposta del Govern de les Illes Balears, en aquest tractament de la insularitat, com a les illes Canàries, també fiscal. Si ara tenim aquesta oportunitat crec que no l'hem de perdre i crec que hem de ser més fenicis que mai i defensar els nostres interessos, els de la nostra gent, els nostres pagesos, els nostres industrials que tenen problemes per competir amb igualtat de condicions.

I els criteris de les carreteres, es vulgui o no es vulgui, són tècnics, però el que no vull és magnificar, perquè, insisteix, de setze, són dues on hi ha desacord, perquè són les dues úniques on s'ha fet un traçat distint, crec que està bé, ens respectam, hem aconseguit entre tots millorar substancialment les carreteres de les Illes Balears i jo crec que això és molt bo i positiu, que vostès han fet unes carreteres a la mallorquina, fantàstic, enhorabona, i jo li vull agrair, perquè crec que entre les mallorquines i les que són balears, al final haurem aconseguit arreglar bastant el problema que tenim.

(Aldarull a la sala)

I, efectivament, el nostre problema de finançament és l'increment de la població, només en targetes sanitàries, hem passat el milió de targetes sanitàries, i clar, aquesta població s'ha d'atendre, a les escoles avui de les Illes Balears hi ha 125 nacionalitats distintes d'al·lots i al·lotes, 125 nacionalitats distintes. Això és molt complicat i és molt difícil, i tampoc no

ve d'ara, efectivament, el mateix problema tenia ja l'anterior conseller d'Educació que també va haver de fer esforços per intentar solucionar aquesta qüestió, perquè tenia el mateix problema, ara agreujat perquè ha vingut més gent; però la població ens condiciona i el finançament de l'educació avui és el que queda pendent, i això és el que sense cap dubte arreglarem l'any 2007 i, per tant, el govern que surti d'aquí un any de les urnes, crec que aquest problema el tindrà molt corregit, que és el nostre objectiu.

Jo crec que, efectivament, el més important, Sr. Nadal, són els quatre acords que vostè ha plantejat aquí, els quatre pactes amb els quals coincideix totalment i vull agafar el testimoni que vostè m'ha deixat aquí, a aquesta tribuna, pactar el territori, el primer, però crec -insisteix- que aquest pacte del territori ha de girar, haurà de girar al voltant d'assumir els plans territorials que avui ja han aprovat els tres consells, i pactar sobre la immigració i sobretot sobre la integració d'aquesta immigració a les Illes Balears, no només és primordial, sinó que ha de ser un repte i un objectiu de cadascun de nosaltres.

I la llengua, malgrat vostè no m'ho reconegui, crec que en el fons del seu coret sí que compartirà amb mi que alguna cosa hem fet des d'aquest costat de la cambra perquè aquest tema de la llengua no sigui un tema d'enfrontament, com ho és a altres territoris i com ho és a altres comunitats autònomes no massa lluny d'aquí, a Espanya. Avui ningú no discuteix la unitat de la llengua, fins i tot a l'Estatut d'Autonomia el tema de la llengua no ha estat el principal tema de confrontació, i l'acord en termes essencial ja estat possible.

El model econòmic. Necessitam l'acord de partits polítics, però necessitam sobretot tenir l'acord dels que són els principals protagonistes involucrats, els agents socials i els agents econòmics. Un pacte de model econòmic sense els sindicats i sense els empresaris és perdre el temps, no podem imposar des de la política al mercat un model de planificació extern, dissenyat a un despatx i que després no tindrà cap traducció pràctica, hem de partir de l'acord de sindicats i empresaris, si no aconseguim aquest acord de sindicats i empresaris, per molt d'acord de models econòmics que fem els polítics, seran paper banyat, com tants d'altres que s'han fet.

I, insisteix, no té per què ser un monopoli ni una sola empresa, un concurs, i el podem dissenyar plegats per cobrir el trajecte aeri el podem acordar de la manera que sigui, és igual, qui vulgui que presti el servei amb aquestes condicions, i s'ha acabat, no hi ha cap problema. Li record que avui sí que hi ha un monopoli, avui sí que hi ha un monopoli en el transport interinsular que vostè no ha recordat, avui sí que hi ha una sola companyia que és la que fa aquest servei, per tant, amb aquesta fórmula crec que ho podem canviar, nosaltres no som sospitosos de voler gestionar públicament el transport aeri, ben al contrari, volem que sigui la iniciativa privada, però sí volem garantir una cosa, sense que a l'Estat, al Govern d'Espanya li costi ni un sol euro més que a partir de dia 1 de gener de l'any 2007, els bitllets interinsulars costaran 27,5 euros més taxes a tots els ciutadans a les Illes Balears, residents i no residents.

I vull acabar, efectivament, agraint el seu suport al nostre projecte del trilingüisme, i no tenguí cura, no es preocupi, són les tres llengües les que s'han de saber, però que puguem saber

anglès no és incompatible amb que sapiguem parlar perfectament les altres dues llengües oficials.

I l'habilitat de la lliure elecció de centre, de centre escolar, és aquesta, i no n'hi ha d'altra, que dotze pares no podrien triar, i avui només són quatre, quan tenguem les infraestructures adequades i adients, tant de bo sigui prest, seran tots, però aquesta és la lliure elecció de centre, aquests vuit pares que s'han beneficiat i que fa tres anys no s'en podien beneficiar. Té raó, no són tots, però són un nombre important.

En qualsevol cas, moltíssimes gràcies, Sr. Diputat per les seves propostes i pel seu tarannà. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, se suspèn la sessió fins a les 16,10 d'avui horabaixa, per tant, tenim dues hores abans per tornar a iniciar la sessió plenària.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
